

[Poul Schlüter.]

som er rejst tidligere af mit partis ordfører, hr. Hagen Hagensen. Vi tror, det er et vigtigt for ligningsarbejdet, at man så vidt muligt gennemfører det princip, at afgørelserne træffes lokalt, dér, hvor kendskabet til de enkeltes indtægtssituation er bedst. Vi tror også, det giver mulighed for den bedst tænkelige service fra skattemyndighedernes side over for borgerne. Jeg ser derfor således på det, at forslaget om at give ligningsmyndighederne uden for København og Frederiksberg adgang til, ligesom man her hidtil har haft det, at foretage en andenbehandling nok i mange tilfælde fører med sig, at anke for landsskatteretten undgås. Der er naturligvis den forskel, at medens skatteyderen i det københavnske og frederiksbergske område har en egentlig ret til andenbehandling, gælder det ikke efter finansministerens forslag uden for disse områder; der bliver alene tale om en adgang for skatterådene til at tage sagen op, men dette vil i sig selv, tror jeg, tit foranledige en bedre og mere praktisk behandling.

Vi synes, det er naturligt, at man nu gennemfører den del af boligforliget, som gik ud på, at man skulle forhøje huslejeværdierne i egen bolig med $\frac{1}{4}$ pct. årlig over 8 år. Vi vedstår naturligvis vor forpligtelse til at medvirke til, at denne del af forliget ligesom i øvrigt andre led i det bliver ophøjet til lov. Man kan diskutere isoleret, om denne procentfastsættelse for så vidt er rimelig; det, der for os er afgørende, er, at boligforliget må ses som en helhed, og ser man dette forlig som en helhed, mener vi, at den procentfastsættelse, der her er tale om, er velafvejet.

Vi kan også tiltræde princippet om, at beskattningen af lejebeløb, som bliver bundet enten i det særlige institut eller i almindelige pengeinstitutter, bliver unddraget indkomstskattepligt samtidig med bindingen. Vi føler, at det må være det rette, at disse beløb bliver underkastet beskattning, når de på det senere tidspunkt bliver frigivet, enten gradvis over tyve års perioden eller i særlige tilfælde én gang for alle.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om det princip, der i forslaget er nedfældet om ejerlejligheder. Her foreslår finansministeren, at der bliver foretaget en skønsmæssig ansættelse af lejeværdien. Det er

et princip, vi ikke kan tiltræde. Vi mener, det er uhyre vigtigt, at man nu, da hele ejerlejlighedstanken for første gang skal føres ud i praksis, får indplaceret ejerlejlighederne på den rigtige måde hele vejen igennem. Jeg har forstået, at de fleste i regeringspartiet ikke er beundrere, i alt fald kun kølige beundrere, af ejerlejlighedstanken; men jeg ville finde det forkert, om denne kølighed kom til at smitte af på ejerlejlighedernes skattemæssige placering. Efter vor opfattelse må det være rigtigt, at ejerlejlighederne hele vejen igennem får samme indplacering som enfamilieshuse. Jeg nævnte for et øjeblik siden, at jeg kunne følge finansministerens ræsonnement, når han med hensyn til retten til afskrivning på særlige installationer sammenholder enfamilieshuset og ejerlejligheden. Det samme gælder jo med hensyn til standardfradraget; her indplacerer man også ejerlejligheden på samme måde som en- og tofamilieshuset. Og noget lignende gælder med hensyn til den ejendomsvurdering, som skal finde sted. Derfor synes jeg, finansministerens logik svigter, når han på dette enkeltområde, hvor det drejer sig om lejeværdifastsættelsen, vil behandle ejerlejligheden anderledes end enfamilieshuset. Efter vor opfattelse må det være rigtigt, at vi her har en vurderingsregel af samme enkle og klare karakter som for enfamilieshuset. Hvis ikke man gør det, lægger man efter min opfattelse gift for ejerlejlighedstanken allerede i begyndelsesøjeblikket; vi må sammenligne denne boligform med enfamilieshuset, og det er jo netop denne sammenligning, som er naturlig. Befolkningen bør stilles over for et fuldstændig frit valg imellem den traditionelle enfamiliesbolig og ejerlejligheden. Det ville være forkert, hvis man gennem en forskellig skattemæssig behandling på forhånd gjorde ejerlejligheden mindre attraktiv. Nu forstår jeg det sådan, at finansministeren vel ikke har lagt sig aldeles fast på sit standpunkt. Jeg glæder mig i hvert fald til, at vi kan underkaste dette problem en saglig og helt fordomsfri behandling under udvalgsarbejdet.

Til sidst vil jeg gerne gøre en bemærkning om lønmodtagerfradraget. Det lovforslag, som nu er til behandling, er jo ganske identisk med det, finansministeren fremsatte for et par måneder siden. Det lovforslag, som